da pallokeſt enneminne ärrahallitada; — kui mitto hilpo mäddanes kirsto, ja ma ei raatſid ſeſt omma lastelegi anda — nüüd ehk isse pean armo palluma; Kui mitto wagga innimesse kituſt närris minno kele hammas purruks, ja kui mitto ilmaſütale ollen minna melehaiguſt teind — kuhho nüüd mo enneſe nimmi ſaab? Ommaſt ſõbroſtki ma tagganeſin kui ta mitte minno nousse ei läind, ehk minno uhkuſt ei melitand — nüüd wanna Larenski jättab mind mahha, ja ma pean omma ahjo puid isse raiuma. Nenda nüüd keik üllekohhus tulleb kätte!

Kopis teine luggu on, kui õige meel juhhatab — langego ſiis keik ma-ilm peäle — itka rahho jääb ſüddamesse. Agga Pattotenia rahho ka-ub kui jää-ſein päwa paistes, ja temma ſüdda nórkub kohhe kui waewa on. Seſt ſuremat risti wanna moril tännini ei olnud kui ſedda, et ta Larenſi nähhes ei julgend pettuſt aida ning temma kuuldes ei tohtind walletada kartes, et temma wanna otſekohhene ſedda wäljarätkiks; ſepärraſt temma ka ſedda risti, mis nüüd näitis peäle tullewad, jo emalt ei ſuutnud kännatada.

Tulli ka wanna innimesſele tuſka kül; õlete nago olleks moiſtnud ſedda ette karta. Seſt pea ſe järrel juhtus Larens úhhe nende ſullastega kes tedda arstiks tõſtnud linnas kokko. Jubba wanna mees tahtis, tedda nähhes, metſa minna, agga teine piddas tedda, ja räkis temmale keik mis naene teinud, ja kuida Praua ſe naero läbbi olli terweks ſaand, ning temmale nüüd ſe eeſt nelli tündrit rukkid ja niſamma paljo obre igga aasta, ekko aiani, piddi andma, ja önſa Herra rided, wiiskümmend rubla wasto, taggaſi wotma.

Eſsimeſt korda ſai Larenſi ſüdda wihhaſeks naeſe peäle, ſedda kuuldes; agga ſe willi ja rahha leppis tedda jälle ärra. Ommeti olli ta ni tark, et ta pallus, ſedda temma weñna, Malusſe Jürri jure läkkitada, ja ei lauſund mitte ſanna ſeſt naeſele. — Seſt temma tüttar olli weñna jures tenimas, ja wañna moor ei ſallind, et mees ſeñna päwagi tööd meleheaks teggi; ja ſedda ſepärraſt, et ta woeras-emma olli. Agga Larens armastas ſedda tüttart wägga, ja lubbas nüüd keik wennale ja omma tütrele.

Seſamma temma wend, Malusſe Jürri olli

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1816, lk. 20